

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 85.

Tredie Session.

32te Møde.

Tredagen den 28:e November.

(Fortf.)

Krigsministeren (fortsat): Med Hensyn til Nødvendigheden af et saadant Uendningsforslag, skal jeg blot anføre, at, hvis ikke en saadan skarp Bestemmelse blev givet, og derimod Placaten af 13de October 1824 skulde kunne undergives den Fortolkning, som den fra andre Sider er givet, saa vilde deraf følge, at det omhandlede Belte mellem Fæstningsværkerne og den nye Demarcationslinie meget ofte vilde kunne blive bebygget med Bygninger af den Natur, som denne Placat tillader. Det er nu vel sandt, at der i alle disse Tilfælde vil blive udstedt Reverser, som blandt Andet vilde indeholde, at i paakommende Tilfælde, naar det af Krigsbestyrelsen forlanges, skal Terrainet paa Cierens Befæstning ryddeliggjøres, men foruden at det i paakommende Tilfælde vistnok vilde udfydes til det sidste Dieblik, inden man forlangte en saadan Forbring efterlevet, hvilket jo kunde have til Folge, at det rette Dieblik forsømtes og i sine videre Følger kunde blive meget skadeligt, kunde og vilde det jo sandsynligviis hænde, at man ikke havde Hænder nok til i den fornødne korte Tid at kunne udføre den nødvendige Ryddeliggjørelse. For at der altsaa ikke skal komme flere Bygninger, end der nu er, har jeg anseet det nødvendigt, at det af mig foreslaaede Uendningsforslag blev optaget. Nu har den ærede Ordfører vel sagt, at Sagen hænger sammen med det meget vigtige Spørgsmaals Afgjørelse om Kjøbenhavns Befæstning, og at man, da der formeentlig vil medgaae længere Tid, inden dette Spørgsmaal kan finde sin Afgjørelse ved Rigsdagen, skulde holde Spørgsmaalet aabent, idet man, som han, saavidt jeg erindrer, ud-

trykte sig, havde ladet de bestaaende Bestemmelser urørte. Dette Sidste kan jeg jo vel ikke nægte er Tilfældet. Imidlertid er man dog gaaet ud fra den Forudsætning, at Placaten skulde fortolkes paa en egen Maade. Paa den anden Side vil man dog vistnok ogsaa kunne paastaae, at Spørgsmaalet netop holdes aabent derved, at det Uendningsforslag, som af mig er foreslaaet, antages, thi da det efter min Mening ikke vil vare saameget længere end et Aar, inden en saadan Plan vil kunne forelægges Rigsdagen (Hør!) — jeg antager nemlig, at det vil kunne skee til næste Aar —, saa vilde man blot ved at antage mit Uendningsforslag bestemme, at der ikke i det førstkommende Aar maa opføres Bygninger paa dette Belte, og det synes dog ikke at kunne være nogen betydelig Gæne for Vedkommende. Sagen angaaende Befæstningen staaer, som jeg allerede i et foregaaende Møde havde den Ære at udtale, saaledes: i 1848 var man bleven enig om, hvorledes den skulde udføres; de senere indtrufne Begivenheder standsede Sagens videre Gang; efter Krigens Slutning er Spørgsmaalet underkastet fornyet Drøftelse; i Løbet af dette Foraar er man kommen til et Resultat. Der staaer altsaa nu kun tilbage, at Ingenieurcorpset skal udarbejde detaillerede Projecter og gjøre de fornødne Overslag, for at man kan komme til en klar og bestemt Erkjendelse af, hvad Udførelsen vil koste, og naar det er skeet, vil Lovforslag derom blive udarbejdet og forelagt Rigsdagen, og dette mener jeg vil kunne skee i Løbet af det kommende Aar. Jeg skulde saaledes anbefale, at mit Uendningsforslag bliver vedtaget, idet Spørgsmalets Afgjørelse derved kun skydes eet Aar ud i Tiden. Foreløbigt troer jeg at kunne indskrænke mig til, hvad jeg saaledes har yttret.